

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 30714/2023
03.04.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Марине Милановић, Зорице Булајић, Весне Станковић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији су пуномоћници Данијел Костић и Славољуб Станковић, адвокати из ..., против туженог Града Пирота, чији је законски заступник Градско правобранилаштво Града Пирота, ради накнаде за фактичку експропријацију, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Пироту Гж 651/2023 од 10.10.2023. године, у седници одржаној 03.04.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Пироту Гж 651/2023 од 10.10.2023. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Пироту Гж 651/2023 од 10.10.2023. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова одговора на ревизију.

Образложење

Пресудом Основног суда у Пироту П 180/22 од 18.04.2023. године, ставом првим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име фактичке експропријације непокретности на делу кп. бр. .. за КО ... укупне површине 135 м² исплати 13.770,00 динара са законском затезном каматом од 18.04.2023. године до исплате. Ставом другим изреке, констатовано је да ће ова одлука бити правни основ за брисање уписа права својине тужиоца на експроприсаном делу катастарске парцеле и основ за упис права својине туженог у јавне књиге. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка од 105.948,48 динара.

Пресудом Вишег суда у Пироту Гж 651/2023 од 10.10.2023. године, ставом првим изреке, првостепена пресуда је потврђена, а жалба туженог одбијена. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца за трошкове другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној применом члана 404. ЗПП.

Тужилац је поднео одговор на ревизију.

Према члану 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11...18/20) ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни суд у већу од пет судија.

По оцени Врховног суда услови за примену института изузетно дозвољене ревизије из члана 404. став 1. у вези члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, број 10/23) Закона о парничном поступку у конкретном случају нису испуњени. Имајући у виду врсту спора и садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге које су нижестепени судови дали за своје одлуке, у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања у интересу равноправности грађана. Образложење побијаних пресуда је у складу са постојећом судском праксом у тумачењу и примени материјалног права у случају фактичке експропријације која настаје када се на земљишту граде објекти од јавног интереса и када не постоји решење о изузимању из поседа и исплати накнаде односно решење о експропријацији. Код утврђења да је у конкретном случају део катастарске парцеле тужиоца заузет ради изградње пута, који држи и користи тужени, да је тужиоцу у овој парници досуђена накнада у висини тржишне вредности за изузето земљиште, не постоји потреба за уједначавањем судске праксе. Правноснажне судске одлуке различите садржине, достављене уз ревизију не указују на другачији правни став у погледу права на судску заштиту, нити на другачију примену материјалног права, јер правилна примена права у овој врсти спорова, зависи од утврђеног чињеничног стања у сваком конкретном случају. Тужени указује на различите ставове у погледу стварне надлежности суда, што би имало значај битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 4. ЗПП. Међутим, то није законом прописан разлог за изјављивање посебне ревизије.

Из изнетих разлога, одлучено је као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради исплате накнаде поднета је 27.01.2022. године, вредност предмета спора је 10.000,00 динара. Тужилац је на рочишту за главну расправу одржаном 18.04.2023. године преиначио тужбу и као вредност предмета спора означио износ од 13.770,00 динара.

Како у конкретном случају вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан преиначења тужбе, ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у другом ставу изреке.

Применом члана 165. става 1. у вези члана 154. став 1. ЗПП, Врховни суд је одбио захтев тужиоца за накнаду трошкова одговора на ревизију јер то нису трошкови потребни за вођење ове парнице.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**